

Transformasi Pendidikan Teknik dan Vokasional (PTV) : Kesediaan Guru Vokasional dalam Pelaksanaan Pengajaran Kursus Seni Kulineri Kolej Vokasional

Anis Zakaria^{1*} & Nur Aisyah Mhd Noor Asmara¹

¹ *Fakulti Pengajian Pendidikan, Universiti Putra Malaysia*

* *anis@upm.edu.my*

ABSTRACT

Kajian ini merupakan kajian kuantitatif berbentuk kaedah tinjauan deskriptif yang bertujuan untuk mengetahui kesediaan guru dalam pelaksanaan pengajaran Kursus Seni Kulineri di kolej vokasional aliran Ekonomi Rumah Tangga (ERT). Kesediaan guru yang dikaji adalah dari segi tahap pengetahuan dan pemahaman guru terhadap sukatan pelajaran Kursus Seni Kulineri, tahap keyakinan guru dan permasalahan yang dihadapi dalam mengendalikan pengajaran Kursus Seni Kulineri. Kajian ini telah dijalankan kepada guru yang mengajar Kursus Seni Kulineri di tiga buah kolej vokasional (KV) iaitu KV Ekonomi Rumah Tangga (ERT) Setapak (Selangor), KV Sultan Abdul Samad (Selangor) dan KV Dato Undang Haji Muhammad Sharip, Rembau (Negeri Sembilan). Secara keseluruhannya, didapati tahap pengetahuan dan pemahaman guru terhadap sukatan pelajaran Kursus Seni Kulineri berada pada tahap tinggi. Namun tahap keyakinan guru dalam mengendalikan pengajaran Kursus Seni Kulineri berada pada tahap tinggi yang sederhana. Permasalahan yang dihadapi oleh guru dalam mengendalikan pengajaran Kursus Seni Kulineri juga perlu diberi perhatian dengan aspek peralatan serta pengetahuan dan kemahiran guru dilihat sebagai masalah yang dikenalpasti berada pada tahap yang tinggi. Kajian ini juga telah memberikan beberapa cadangan kajian dan juga cadangan lanjutan bagi meningkatkan kesediaan guru dalam pelaksanaan pengajaran Kursus Seni Kulineri di kolej vokasional.

Kata Kunci: PTV, Kesediaan Guru, Pengajaran Kursus Seni Kulineri, ERT

PENDAHULUAN

Sistem pendidikan Malaysia terbahagi kepada tiga iaitu pendidikan umum, Pendidikan Teknik dan Vokasional (PTV) dan pendidikan agama (Rashid, 2006). Pendidikan umum merupakan pendidikan yang menekankan pengetahuan akademik sama ada dari segi Sains ataupun Sastera manakala pendidikan agama pula memberi pengetahuan keagamaan kepada masyarakat dalam bidang keagamaan dan bidang teknik dan vokasional pula mementingkan pengetahuan dan kemahiran dalam kehidupan seharian (Siti Syahirah 2011).

Bahagian Pendidikan Teknik dan Vokasional (BPTV) diwujudkan untuk merealisasikan hasrat negara dengan menawarkan program-program yang membolehkan murid berpotensi menjadi separa professional dalam pelbagai bidang sama ada dalam bidang teknikal,

vokasional dan juga kemahiran. Transformasi pendidikan vokasional adalah strategi untuk merekayasa sistem pendidikan vokasional sedia ada sehingga membentuk sistem pendidikan vokasional baharu dimana dapat jadi salah satu penyumbang negara Malaysia sebagai negara yang berpendapatan tinggi (Bahagian Pendidikan Teknik Vokasional, 2012).. KPM telah membuka peluang kepada murid yang berminat dalam Pendidikan teknik dan Vokasional menerusi program Pendidikan Asas Vokasional (PAV), Pendidikan Teknikal (PT) dan Kolej Vokasional (KV). PAV disediakan diperingkat menengah rendah iaitu di sekolah harian. Pelajar mula didedahkan dengan asas bagi subjek vokasional dan boleh memilih bidang kemahiran seawal umur 13 tahun iaitu semasa berada di Tingkatan 1 (Alimuddin, 2011; & Nur Iwani &

Mohammad Hisyam, 2012). PAV diperkenalkan bagi menggantikan Mata Pelajaran Vokasional (MPV) yang sedang dilaksanakan di Tingkatan 4 dan Tingkatan 5 di sekolah menengah harian menerusi Transformasi Pendidikan Vokasional. Pelajar yang mengikuti PAV mempunyai kelayakan bekerja dengan kelayakan Sijil Kemahiran Malaysia iaitu SKM1 dan SKM2.

Program pendidikan teknikal (PT) pula mempunyai bidang pengajian seperti Kejuruteraan Mekanikal, Kejuruteraan Awam, Kejuruteraan Elektrik, Sains Pertanian Dan Perdagangan. Bidang teknikal dikhususkan kepada murid yang cemerlang dalam akademik pada peringkat PMR (KPM, 2012). Program seterusnya ialah Kolej Vokasional (KV) yang diperkenalkan bagi menggantikan sekolah menengah vokasional. Sebanyak 80 buah sekolah menengah vokasional di seluruh negara dinaikkan taraf kepada kolej vokasional dan memulakan sesi pengambilan pelajar pada 21 Januari 2013 (Berita Harian, 2013). Kolej vokasional KPM ini adalah untuk pelajar yang ingin menyambung pengajian dalam bidang Pendidikan Vokasional. Kebanyakan pelajar yang memasuki ke kolej vokasional adalah terdiri daripada pelajar yang lemah dalam akademik. Kolej vokasional menyediakan peringkat sijil dan diploma untuk pelajar. Pada peringkat sijil, pelajar berpeluang memperolehi Sijil Kemahiran Malaysia (SKM) iaitu Tahap 1 hingga Tahap 3. Peringkat ini memberi 20-80% peluang pekerjaan kepada pelajar jika berjaya memiliki Sijil Kemahiran Malaysia (SKM). Hal ini kerana tujuannya ialah untuk melahirkan pelajar memiliki sijil kemahiran agar dapat melanjutkan pelajaran ke peringkat yang lebih tinggi dan bekerja setelah tamat pengajian. Manakala peringkat diploma pula, merupakan kesinambungan daripada siji kemahiran yang menyediakan Sijil Kemahiran Malaysia (SKM) tahap 4. Pada peringkat diploma ini untuk

melahirkan tenaga kerja industri yang kompeten serta serba boleh. Ini disokong bahawa peratusan 10 % adalah usahawan manakala 20% - 70% merupakan peluang pekerjaan yang tersedia. Ketua Sektor Hal Ehwal Murid, Bahagian Pendidikan Teknik Dan Vokasional Kementerian Pelajaran, Zulkifli Abd Rahman, mengatakan pelajar yang mengikuti pengajian di KV menggunakan sistem semester selama empat tahun untuk mendapatkan sijil dan diploma selepas tamat pengajian (Berita Harian, 2013).

Pelbagai bidang pengajian yang ditawarkan di KV antaranya Teknologi Kejuruteraan Elektrik & Elektronik, Teknologi Kejuruteraan Mekanikal & Pembuatan, Teknologi Kejuruteraan Awam, Pengangkutan, Hospitaliti, Perniagaan, Teknologi Maklumat dan Komunikasi, dan Pertanian. Penyelidik dalam kajian ini menumpukan dalam bidang Hospitaliti yang mempunyai Kursus Seni kulinari dalam bidang Ekonomi Rumah Tangga (ERT). Di antara kolej vokasional yang terlibat dalam ERT ialah Kolej Vokasional ERT Setapak (Selangor) , Kolej Vokasional Dato Undang Haji Muhammad Sharip (Negeri Sembilan) dan Kolej Vokasional Sultan Abdul Samad (Selangor). Kolej-kolej vokasional ini memberi tumpuan dalam bidang hospitaliti seperti Seni Kulinari, Bakeri dan Konfeksionari, Fesyen dan Pembuatan Pakaian dan Kosmetologi.

Pendidikan Teknik dan Vokasional (PTV) di Malaysia masih lagi berada di tahap yang tidak mencapai seperti yang dihasratkan oleh kerajaan. Tidak seperti negara Jerman yang merupakan salah satu negara maju yang mengiktiraf pendidikan vokasional setaraf dengan pendidikan akademik yang lain dimana 40% daripada pelajarnya mengikuti aliran vokasional (Ismail, 2011). Pada 24 November 2008, Dato Haji.Yusoff Harun, mantan Pengarah Bahagian Pendidikan Teknik dan Vokasional, KPM telah

membentangkan kertas kerja seminar mengenai masalah yang timbul dalam PTV. Antaranya ialah kekurangan penglibatan pihak industri, kekurangan dasar dalam menyokong PTV, gambaran negatif dalam PTV dan kurikulum yang tidak efektif dan kurang fleksibel (Azila, Rohana & Aminuddin, 2010).

Cabaran yang pasti ialah untuk mendapatkan guru yang berpengalaman dan berkelayakan untuk mengajar dalam kursus ini supaya program Pendidikan Teknik dan Vokasioanal (PTV) dapat dilaksanakan secara berkesan. Guru menjadi teras dalam menentukan keberkesanan sistem pendidikan di Malaysia. Guru merupakan peranan penting dan utama dalam menyalurkan ilmu dan kemahiran dalam pendidikan formal (Saedah & Mohammad Sani, 2012). Pendidikan merupakan proses untuk mengubah seseorang daripada tidak tahu kepada tahu. Ini membawa kepada perubahan kepada diri seseorang. Menurut Yahya dan Lailinanita (2011), guru seharusnya memahami perubahan dengan sempurna dan menyusun strategi dengan rapi bagi memastikan perubahan yang dilakukan berjaya dengan jayanya. Hal ini kerana pelajar akan menilai guru sama ada baik atau sebaliknya setiap kali proses pengajaran berlaku. Pengajaran yang berkesan dilihat dari segi cara penyampaiannya, kaedah, sikap guru, kemahiran dan pengetahuan yang sedia ada. Dalam bidang kulinari, guru yang berkemahiran dan mempunyai pengetahuan mendalam dalam sesuatu topik masakan akan dipandang tinggi dan dihormati oleh pelajarannya. Guru seperti ini akan dijadikan contoh mereka sepanjang proses Pembelajaran dan Pengajaran (PdP) dalam kursus ini.

Terdapat pelbagai masalah dan isu dalam pelaksanaan kolej vokasional antaranya ialah keyakinan tenaga pengajar kolej vokasional dalam mengendalikan pengajaran sesuatu kursus seperti Seni Kulinari. Dalam kursus ini,

pelajar akan diterapkan dengan pengetahuan, pemahaman dan teknik yang merangkumi teori, teknikal dan praktikal atau amali sama ada dalam kerja-kerja penyediaan, pengurusan dan penyelenggaraan makanan (KPM, 2012). Tenaga pengajar itu sendiri masih belum menguasai sepenuhnya pengetahuan dan kemahiran terhadap pelaksanaan KV sedangkan kerajaan meletak harapan yang tinggi terhadap lulusan KV. Ini dapat dikaitkan dengan kelulusan seseorang guru iaitu dari segi kualiti graduan lulusan pendidikan samada mempunyai pengtauliahahan kepakaran dalam bidang masing-masing seperti Sijil Kemahiran Malaysia (SKM) atau sijil-sijil yang diiktiraf oleh Kementerian Pendidikan Malaysia (KPM).

Proses pembelajaran dan pengajaran (PdP) di kolej vokasional berjalan dengan lancar jika kemudahan disediakan dengan lengkap. Kursus seperti Seni Kulinari memerlukan kemudahan yang terkini supaya pelajar tidak ketinggalan dalam menyediakan makanan mengikut standard yang betul. Hal ini kerana, Pendidikan Teknik dan Vokasional (PTV) lebih kepada aktiviti amali berbanding teori. Oleh itu kemudahan dan kelengkapan yang mencukupi penting supaya PdP dapat berjalan dengan lancar. Antara kemudahan yang perlu ada termasuklah peralatan dapur seperti kutleri, ruang dapur yang luas, peralatan memasak dan juga tempat untuk proses jual beli dijalankan seperti kiosk ataupun restoran. Pihak pentadbiran kolej seharusnya memastikan keadaan bengkel / bilik-bilik khas ataupun makmal dalam keadaan kondusif dan selamat untuk proses pengajaran dan pembelajaran. Peralatan dan kemudahan fizikal merupakan faktor yang perlu dititikberatkan dan diselenggarakan dengan sebaik mungkin (Azizi & Jesmin, 2008). Masalah yang jelas timbul juga ialah guru tidak diberikan kurikulum baru bagi mengajar

kursus yang telah ditetapkan. Hal ini merumitkan lagi lepasan graduan bakal guru yang ditugaskan untuk mengajar di kolej vokasional sedangkan mereka tidak didedahkan akan sesuatu kurikulum baru di universiti. Kesannya, graf keyakinan guru untuk mengajar pelajarinya menurun. Justeru itu, berdasarkan masalah yang telah dinyatakan iaitu masalah dari segi peralatan, rujukan pengajaran, bebanan tugas kemahiran dan pengetahuan serta pedagogi adalah penting untuk pengkaji menjalankan kajian bagi mengetahui kesediaan guru dalam pelaksanaan pengajaran kursus Seni Kulinari di Kolej Vokasional aliran Ekonomi Rumah Tangga (ERT).

METODE

Metodologi kajian ini berbentuk deskriptif kuantitatif yang menggunakan kaedah tinjauan. Persampelan bertujuan digunakan dalam kajian ini yang melibatkan seramai 28 orang responden yang terdiri daripada guru-guru yang mengajar kursus Seni Kulinari di tiga buah kolej vokasional iaitu Kolej Vokasional ERT Setapak (Selangor), Kolej Vokasional Dato Undang Haji Muhammad Sharip, Rembau (Negeri Sembilan) dan Kolej Vokasional Sultan Abdul Samad (Selangor). Kajian ini menggunakan instrumen yang berbentuk soal selidik. Menurut Mohd Majid (2005), Soal selidik lebih praktikal dan berkesan untuk digunakan dalam setiap kajian.

Soal selidik telah disahkan oleh pakar dalam bidang teknik dan vokasional mempunyai nilai kebolehpercayaan Cronbach's Alpha 0.817. Sehubungan dengan itu, berdasarkan keputusan nilai alpha cronbach bagi instrumen kajian ini adalah boleh dipercayai dan boleh diaplikasikan dalam kajian yang sebenar. Kemudian, Data yang diperoleh daripada soal selidik akan dianalisis menggunakan analisis statistik deskriptif dalam Statistical Package for Social Science

(SPSS 22.0) dalam bentuk min, sisihan piawai dan peratusan.

HASIL DAN PEMBAHASAN

Demografi Responden

Jadual 1 : Taburan Kekerapan dan Peratusan Jantina Responden

Jantina	Bilangan Responden	Peratus
Lelaki	2	7.1%
Perempuan	26	92.9%
Jumlah	28	100%

Berdasarkan Jadual 1, analisis diskriptif menunjukkan bahawa 2 orang responden (7.1%) dalam kajian ini merupakan guru lelaki manakala 26 orang responden (92.9%) adalah guru perempuan. Majoriti jantina responden yang terlibat dalam kajian ini adalah daripada kaum perempuan.

Jadual 2: Taburan Kekerapan dan Peratusan Pendidikan Tertinggi

Pendidikan Tertinggi	Bilangan Responden	Peratus
Ijazah	28	100%
Jumlah	28	100%

Bidang pengajian	Bilangan responden
Sains Pertanian	1
Sains Rumah Tangga	11
Ekonomi Rumah Tangga	1
Pengurusan Perkhidmatan Makanan	15

Berdasarkan Jadual 2, analisis deskriptif menunjukkan bahawa 28 orang responden (100%) mempunyai Ijazah Sarjana Muda sebagai tahap pendidikan tertinggi yang terlibat dalam kajian ini. Ramai responden terdiri daripada latar belakang pendidikan dalam bidang Pengurusan Perkhidmatan Makanan iaitu 15 orang. Manakala yang terendah adalah

daripada bidang Sains Pertanian dan Ekonomi Rumah Tangga iaitu masing-masing seorang.

Tahap Pengetahuan dan Kefahaman Guru serta Tahap Keyakinan Guru dalam Pengajaran Seni Kulineri

Hasil kajian menunjukkan bahawa tajuk Asas Masakan Timur ($M=4.77$, $SP=0.424$) merupakan tahap min yang paling tinggi berbanding tajuk-tajuk lain bagi Tahun 1. Dalam konteks lain, tajuk tersebut menunjukkan tahap pengetahuan dan kefahaman responden bagi pengajaran Seni Kulineri adalah yang paling tinggi. Tahun 2 memperoleh nilai min di antara 4.18 hingga 4.48 yang bermaksud tahap pengetahuan dan kefahaman guru adalah pada tahap yang tinggi. Tajuk Kawalan Makanan dan Minuman ($M=4.48$, $SP=0.428$) merupakan nilai min yang paling tinggi. Tahun 3 memperoleh nilai min di antara 3.93 hingga 4.21 yang membawa maksud tahap pengetahuan dan kefahaman guru adalah pada tahap yang tinggi. Tajuk Banquet ($M=4.21$, $SP=0.568$) dan Perkhidmatan Makanan Luar ($M=4.21$, $SP=0.568$) merupakan tajuk yang paling tinggi diketahui dan difahami oleh responden kajian. Tahun 4 memperoleh nilai min di antara 3.96 hingga 4.21 yang membawa maksud tahap pengetahuan dan kefahaman guru adalah pada tahap yang tinggi. Tajuk Sanitasi Dapur dan Bahaya Pekerjaan ($M=4.21$, $SP=0.738$) merupakan tajuk yang paling tinggi diketahui dan difahami oleh responden kajian.

Persoalan kajian ini dianalisis terperinci iaitu bermula dari tahap pengajian kursus Seni Kulineri iaitu dari tahun pertama hinggalah tahun keempat. Keseluruhannya, skor purata min menurun dari tahun pertama sehinggalah tahun keempat. Ini jelas menunjukkan sukatan kursus ini semakin sukar. Ini berlaku disebabkan tajuk-tajuk untuk

peringkat sijil iaitu tahun satu dan tahun kedua biasa diajar dalam kurikulum lama. Manakala tajuk-tajuk diploma merupakan tajuk baru yang masih belum dikuasai sepenuhnya oleh guru. Kajian ini selari dengan kajian yang telah dijalankan oleh Azlina dan Mazlifah (2010) menyatakan bahawa aspek pengetahuan seseorang guru dilihat mengikut tajuk-tajuk dalam sukatan pelajaran komponen pilihan. Kajian yang dijalankan adalah mengenal pasti komponen pilihan di sekolah menengah dari aspek pengetahuan dan kemahiran amali. Hasil kajian menunjukkan tahap kesediaan guru-guru daripada Program Khas Pensiswazahan Guru (PKPG) sekolah rendah berada pada tahap yang sederhana kerana dipengaruhi pengetahuan dan juga kemahiran yang dimiliki.

Tahap Keyakinan Guru dalam Pengajaran Seni Kulineri

Hasil kajian menunjukkan bahawa tajuk Asas Masakan Timur ($M=4.70$, $SP=0.463$) merupakan tahap min yang paling tinggi berbanding tajuk-tajuk lain bagi Tahun 1. Dalam konteks lain, tajuk tersebut menunjukkan tahap keyakinan guru bagi pengajaran Seni Kulineri adalah yang paling tinggi. Tahun 2 memperoleh nilai min di antara 3.95 hingga 4.30 yang bermaksud tahap keyakinan guru adalah pada tahap yang tinggi. Tajuk Kawalan Makanan dan Minuman ($M=4.30$, $SP=0.452$) merupakan nilai min yang paling tinggi. Tahun 3 memperoleh nilai min di antara 3.82 hingga 4.07 yang membawa maksud tahap keyakinan guru adalah pada tahap yang tinggi. Tajuk Banquet ($M=4.07$, $SP=0.604$) merupakan tajuk yang paling tinggi diyakini oleh responden kajian. Tahun 4 memperoleh nilai min di antara 3.76 hingga 4.18 yang membawa maksud tahap keyakinan guru adalah pada tahap yang tinggi. Tajuk Sanitasi Dapur dan Bahaya Pekerjaan ($M=4.18$, $SP=0.723$) dan Pentadbiran Dapur ($M=4.18$, $SP=0.723$)

merupakan tajuk yang paling tinggi diyakini oleh responden kajian dalam pengajaran Seni Kulinari.

Berdasarkan hasil kajian mendapati bahawa secara keseluruhannya skor purata min bagi tahap keyakinan guru terhadap sukatan kursus Seni Kulinari ialah 4.08 (SP= 0.602). Hasil kajian ini menunjukkan bahawa skor purata min berada pada tahap yang tinggi. Walaubagaimanapun jika dilihat secara keseluruhan, skor purata min mengalami penurunan dari tahun pertama hingga ke tahun pengajian yang keempat. Ini jelas menunjukkan sukatan kursus ini semakin sukar dan mempengaruhi keyakinan guru untuk mengajar. Ini selari dengan kajian yang dijalankan oleh Otacioglu (2008) dalam kajiannya menyatakan bahawa individu yang mempunyai keyakinan diri akan merasakan lebih baik semasa proses pembelajaran berlaku. Keyakinan diri perlu dipupuk dalam diri guru untuk mempertingkatkan lagi keyakinan pelajar terhadap apa yang diajari oleh guru mereka.

Masalah yang dihadapi Oleh Guru dalam Pengajaran Seni Kulinari

Jadual 3: Min dan sisihan piawai bagi masalah yang dihadapi oleh guru dalam pengajaran Kursus Seni Kulinari

BIL	MASALAH DALAM KURSUS SENI KULINARI	MIN	SISIHAN PIAWAI
D1	Peralatan	4.11	0.689
D2	Rujukan Pengajaran	3.56	0.807
D3	Bebanan Guru	3.96	0.908
D4	Kemahiran dan Pengetahuan	4.04	0.536
D5	Pedagogi Keseluruhan	3.91 3.92	0.645 0.717

Interpretasi nilai purata : 1.00-2.33 =Rendah, 2.34-3.67 =Sederhana, 3.68-5.00 =Tinggi

Berdasarkan Jadual 3, merupakan jadual min dan sisihan piawai untuk masalah yang dihadapi oleh guru dalam pelaksanaan pengajaran Seni Kulinari. Hasil kajian menunjukkan kesemua item dalam bahagian ini memperoleh nilai min di antara 3.56 hingga 4.11 yang membawa maksud masalah tersebut berada pada tahap sederhana dan juga tinggi. Nilai min yang rendah merupakan bermasalah kepada guru yang mengajar kursus Seni Kulinari disebabkan soalan yang ditanya berbentuk positif. Masalah rujukan pengguna (M=3.56, SP=0.807) semasa pengajaran merupakan masalah yang tertinggi berbanding masalah lain di kolej vokasional. Masalah yang kedua tertinggi pula ialah masalah pedagogi (M=3.91, SP=0.717) dan diikuti oleh masalah bebanan tugas (M=3.96, SP=0.908), dan yang paling rendah masalahnya iaitu peralatan (M=4.11, SP=0.689) dan juga Kemahiran dan Pengetahuan (M=4.04, SP=0.536). Secara keseluruhannya, masalah utama dalam kajian ini ialah rujukan pengajaran, bebanan tugas dan pengetahuan pedagogi.

Masalah dalam kursus Seni Kulinari yang mempunyai skor purata min yang rendah menunjukkan bermasalah kepada guru dalam mengendalikan pengajaran kursus tersebut. Tiga masalah utama yang wujud dalam kajian ini ialah dari segi rujukan pengajaran, bebanan tugas dan pengetahuan pedagogi.

Kajian ini disokong oleh Faridad dan etl (2014) dalam kajiannya menyatakan rujukan pengajaran penting bagi memastikan pembelajaran dan pengajaran berjalan dengan lancar. Ketiadaan bahan rujukan menimbulkan masalah lebih-lebih lagi ketika guru hendak mendemonstrasikan kepada pelajar.

Bebanan tugas terbahagi kepada dua iaitu akademik dan juga bukan akademik dimana akademik merupakan tugas utama seperti mendidik pelajar manakala bukan akademik pula

melibatkan pengurusan pentadbiran, hal ehwal pelajar serta pengurusan kokurikulum (Norashid Othman & Hamzah Md. Omar, 2014). Guru juga terbeban disebabkan penggunaan teknologi dalam pembelajaran dan pengajaran (Hairuddin, Noorazman, Siti Hajar & Razali, 2013). Hal ini kerana, tidak semua guru yang mengajar di sekolah mempelajari cara penggunaan teknologi lebih-lebih lagi mereka yang sudah berusia berbanding guru-guru muda. Mereka kurang pengalaman dalam teknologi berbanding guru muda kerana tidak terdedah dengan teknologi sebelum ini. Manakala golongan muda terdedah dengan teknologi disebabkan latar belakang zaman yang berbeza dengan guru yang telah berusia.

Kajian lepas yang menyokong kenyataan ini juga oleh Kemmis dan Green (2013), pedagogi *Vocational Education Training* (VET) dalam bidang vokasional secara meluas di sekolah mengatakan bahawa kepelbagaian pedagogi adalah mengikut pemahaman sendiri dan juga intelektual masing-masing.

SIMPULAN

Dalam kajian ini menerangkan perbincangan daripada analisis yang telah diperolehi. Perbincangan kajian mengaitkan dapatan kajian dengan sorotan kajian yang lepas. Ini meliputi persoalan kajian iaitu tahap pengetahuan dan kefahaman guru terhadap sukatan kursus Seni Kuliner, tahap keyakinan guru dalam mengendalikan pengajaran kursus Seni Kuliner dan permasalahan yang dihadapi oleh guru sepanjang proses pengajaran untuk kursus Seni Kuliner di kolej vokasional. Rumusan kajian pula ialah rumusan untuk keseluruhan dari bab pertama hinggalah bab kelima. Implikasi kajian turut dinyatakan untuk memberi manfaat kepada pelbagai pihak. Beberapa cadangan turut diberikan dan dikemukakan berdasarkan dapatan kajian yang telah

diperolehi. Ianya dijadikan sebagai panduan kepada pengkaji lain yang ingin meneruskan kajian dalam bidang Pendidikan Teknik Dan Vokasional (PTV) iaitu tentang kesediaan guru terhadap pelaksanaan pengajaran kursus Seni Kuliner di kolej vokasional aliran ERT.

DAFTAR PUSTAKA

- Alimuddin Mohd Dom. (2011, September 19). Martabatkan pendidikan vokasional. Utusan Malaysia.
- Azila Dason, Rohana Hamzah, & Amirmuddin Udin. (2010). Hala tuju Pendidikan Teknik Dan Vokasional ke arah memartabatkan falsafah pendidikan negara. *Journal of Edupres*,1-13.
- Azlina Kosnin & Mazlifah Ahmad. (2010). *Tahap kesediaan pengetahuan dan kemahiran kemahiran amali guru-guru PKPG sekolah rendah mengajar kemahiran hidup di sekolah menengah*,1-6.
- Bahagian Pendidikan Teknik Vokasional. (2012). Maklumat Pendidikan Transformasi Pendidikan Vokasional. Dicapai daripada www.bptv.edu.my/v4/index.php/transformasi-pendidikan-vokasional
- Faridah Johari, Widad Othman, Hairul Ismail & Zainudin Isa. (2014). *Isu dan cabaran pelaksanaan Pendidikan Asas Vokasional (PTV) di sekolah menengah harian, Malaysia*, conference on Professional Development In Education (PDE2014), Widyatama University Indonesia, Open University Indonesia and Open University Malaysia.
- Hairuddin Harun, Noorazman Samad, Siti Hajar Zakariah & Razali Hassan. (2013). *Teacher's workload influence the usage of technology*.
- Ismail, S. (2011). Program transformasi pendidikan vokasional. Dicapai daripada <http://web8.bernama/v5/bm/newsindex.php? =612538>.
- Kementerian Pendidikan Malaysia. (2012, Disember). Bahagian Pendidikan Teknik dan Vokasional. Dicapai daripada <http://www.moe.gov.my/my/profil-jabatan?div=20>
- Kementerian Pendidikan Malaysia. (2012). Panduan pelaksanaan kurikulum: PAV di Sekolah menengah harian, Tingkatan 1 hingga 3. Wilayah Persekutuan Putrajaya: Bahagian Pembangunan Kurikulum.
- Kemmis, R. B., & Green, A. (2013). Vocational education and training teachers' conceptions

- of their pedagogy. *International Journal of Training Research*, 11(2), 101-121.
- Mohd Majid Konting. (2005). *Kaedah Penyelidikan Pendidikan*. Kuala Lumpur: Dewan Bahasa dan Pustaka.
- Norashid Othman & Hamzah Md. Omar. (2014). Beban tugas dan motivasi pengajaran Guru di sekolah menengah daerah Ranau. *Jurnal Pemikir Pendidikan*, 5, 35-57.
- Otacioglu, S. G. (2008). Prospective teachers' problem solving skills and self-confidence levels. *Educational Sciences theory & practice*, 915-923.
- Rashid. (2006). *Persepsi guru mata pelajaran Kemahiran Hidup terhadap pengajaran mata pelajaran Kemahiran Hidup di sekolah menengah Zon Skudai, Johor Darul Takzim*. Universiti Teknologi Malaysia. Tesis Sarjana Muda.
- Saedah Siraj, & Mohammed Sani Ibrahim. (2012). *Standard kompetensi guru Malaysia*, paper presented at the Seminar Kebangsaan Majlis Dekan Pendidikan Malaysia, 07-09 Oktober 2012, The Zone Regency by The Sea, Johor Bahru.
- Yahya Buntat & Lailinanita Ahamad. (2011). *Inovasi Pengajaran dan Pembelajaran Dalam Dalam Kalangan Guru-guru Teknikal di Sekolah Menengah Teknik dari Perspektif Guru*. (Tidak diterbitkan), p.1-8, Universiti Teknologi Malaysia.